

O lămurire necesară și un apel

Cu începerea dela numărul viitor, ziarul nostru se va numi „Victoria”
 In vișmile acesta mări „Victoria” va fi simbolul luptei dusă de noi, prin înfrângerea n. voilor și a sacrificiilor, cerute de scoaterea unui ziar cinstit ca al nostru.
 In acelaș timp facem un călduros apel către toți bunii români, cari s'au convins de modul nostru de luptă, să ne trimită încurajări prin facerea de abonamente, cari au fost fixate la 12 lei anual, sau diferite reclame.

Armenii și căderea Erzerumului

In ziua, când ziarele au adus stirea despre căderea Erzerumului in mâinele rușilor, s'a putut observa in toate părțile orașului, nespusa bucurie a oamenilor, cari au suferit și sufar atât de mult de pe urma nenorocirilor turci.

Odată cu stăpânirea rusesei in Caucaz, scarta armenilor din această parte este mai ameliorată și dăgăli încep a vedea prin aceasta răsărind soarele unei vieți omeneste.

Intâmplări

Cu ocazia recepționării ordonat de ministrul de război.

(autentic)

Intr'o mahala din cartier, Două cucoane stau de vorbă
 — Auzi soro, după ce m'au dusă la Poliție și mi-am dat arama pe față, acu venită niște melitari să mă apuce și de lână!

ȘTIRI

— Se vorbește că in ziua de 1 Aprilie se va deschide Cazinoul comunal. Tot cam la această dată se va inaugura frumoșul stabiliment al Soc. „Mercur” din Piața Independenței.

— Articolul din numărul trecut cu domnul Cananău a produs vii discuțiuni in toate cercurile.

Mi s'a dat dreptate pentru

Scrisori către o realista

Domnișoarei C. G.

IV.

Pornisem pe uliță purtat de neștire.

Pe nesimțite noaptea voia să ne cuprindă și să ne ducă pe toți in umbra întunecoasă a zeului Morfeu. Dar se vede că zeul era obosit in vremea aceasta și nu își întinsese atât de mult aripile de-așupra capetelor noastre. Aci întunericul era înai slab ca altă dată. Credeam că peste puțin se va întinece și mai mult. Crezusem greșit. Aceaș îngănare a zilei cu noaptea, aceeaș lumină, care te făcea să crezi că ziua și noaptea se alina una

intrebuințarea violenței, când fără a spune ceva despre d. Cananău, ziarul d-sale ne atacă mai întâi apărând pe renegatul Crăciun.

O AFACERE NECURATA A FRAȚILOR GHEORGHIU.

— Zilele acestea va avea loc un proces, din care probabil vor ieși condamnați frații Gheorghiu proprietarii dela „Regal”, cari, după spusele d-lui Ghibănescu, s'au făcut vinovați ca autori ai unei afaceri necurate, in care e vorba de vre-o 20000 lei.

— Vineri seara d. d-r Danu secretarul liceului a ținut o foarte frumoasă conferință despre „vis”.

Conferențiarul a fost gustat și răsplătit prin aplauzele auditoriului cel mai select.

Tot atunci s'a produs o voce de bun tenor, tânărul Diaconeșcu.

— Singura casă de navlosiri și vânzări de corăbi, condusă de un cetățean roman este aceea a d-lui Andrei Tranulis.

Pentru direcția liceului

Mai mulți cetățeni ne scriu. Intrebându-ne ce se face cu suma strânsă prin taxa de intrare la șezătorile dela liceu

— Atragem atențiunea scrioasă asupra faptului că târziu, după orele 12 din noapte se văd la diferite jocuri prin cafenele și b. etc. Inai cu seamă la „Regal”, deși de liceu îmbrăcați in uniformă chiar, ceace arată că in zadar liceul este locul de îndumnezeire a tineretului.

pe alta. Trecuse ocaziuri întregi dungile roșii de foc, cari se arătau in spr' apus, zvârlite asemenea unor ulori pe o pânză încastră, dăpăru-se. Culoarea roză ce se așternuse de-așupra imensei oglinzi, ce părea că merge la nesfârșire se topi și dânsa. Cele câteva perechi ce rătăceau pe dugu rece de piatră se pierdu-se mergând alene care in cōtro.

Orele treceau necăzute și numai liniștea ce devenea tot mai stăpânitoare pe intensitatea aceea, îmi spuneă că suntem in totul nopții. In colo puteam foarte ușor să cred că ziua și noaptea se amezesă și aceste două frumuseți s'au oprit tocmai la răspântia drumului ne

Scumpirea traiului

O intrunire publică la Constanța

De când ce nepăsarea d-lui Primar față de bătăia de joc a speculatorilor, revolta cetățenilor a ajuns la sfârșit. De acia cetățenii Constanței au hotărât ca in una din duminici să ție o intrunire publică, la care va lua parte toți acei ce au suferit și suferă de pe urma speculatorilor pentru a protesta in mod energic

contra acestui nesădit pomenit hal de trai, precum și in contra administrației comunale, care deși la adăpostul legii prețurilor maxime, deși impusă de datorie față de cetățenii orașului, totuș nu a luat nici o măsură energetică, pentru a opri specula și acest adevărat jaf.

Pentru d-l polițai Berea dela Regal e otrăvitoare

Se știe că există o lege prin care se oprește fermentațiunea berei înainte de a se da la consumație, prin presiune, ci numai prin acidul carbic. Aceasta diuă cauză că pompele de presiune, cari dă abundență spumei se alterează stând in butoiul cu bere și lasă materii toxice. In tot orașul au fost desființate acest fel de pompe, numai frații Gheorghiu, dela „Regal”, pentru a nu cheltui cu acidul carbic întrebuințază aceste pompe infecte.

Cum aceasta se confirmă și prin faptul că mulți consumatori s'au plâns de crampe după ce au băut bere la „Regal”, facem ațent pe d. Polițai al orașului, pre zintându-i gravitatea faptului, care impune ordonarea de a se confiscă acest aparat și patronii să fie dați judecăței, așa precum spune legea specială in care intră și acest caz.

Doctorul CH. ROSENTHAL ELECTRIZARI.

— Vaccinări, revaccinări și injecțiuni cu Salsoran. — Strada Take Ionescu, No. 10 Telefon 80/1.

BIROU DE AVOCATURA Sub Banca de Seoni

— din Constanța. — AVOCAȚI: NICOLAE ȘI DUMITRU ȚIMIRĂȘ

CONST. IRIMESCU AVOCAT

Turcii in armata noastră

Un caz recent de neocupare

Zilele trecute a fost impuscat in timpul când voia să evadeze soldatul turc Cadâr Amet.

Acest soldat turc, care, se spune, are un frate căpitan in armata noastră, a desertat in mai multe rânduri. Cu această ocazie s'a văzut odată mai bine și mai puternic că de neocupăți sunt turcii din armata românească. Putem spune cu vârie că sunt periculoși de oarece seamănă între soldați pofta dezor-

dinei, pe lângă faptul că mulți sunt in serviciul consulatelor străine, ascunzându-se sub stegul nostru pentru ca să poată culoga cu ușurică informațiuni in duna țării.

Lucruri urâte

Catedrala noastră, care e așezată in chiar centrul orașului, are 4—5 ceasornice, însă, nici unul din ele nu este bun.

Cum nici un alt ceasornic public nu avem in Constanța și cum acele ceasornice sunt puse pentru servirea cetățenilor, ne întrebăm de ce care epitropia sau primăria nu au atâta grijă măcar, dacă nu fac altceva mai bun decât să încaseze bani.

AVIS. — Aduc la cunoștința Onor. Preoților, că am deschis fabrica de lumânări de coară in strada General Labovari, 18, colț cu Rahova, in Constanța și vă rog a cumpără numai dela mine, prețul fiind mai convenabil de cât in oricine și facem schimbul imediat pe resturi de coară. — Avem in depozit orice fel de lumânări și pufacari după dorință.

Cu atință, Tudoseche Ștefulescu

IDEAL

—Iată largul lumii Neo; casa noastră e departe Spulberată-i toată grija ce ne frământă mereu. De-acum purtați de vânturi noi in veci nu ne-om desparto Si vei fi in vecinicie lângă mine, iară eu Lângă tine pân'la moarte, tu zeită și cu zeu.

—Da, așa: cum zici tu Rito, vom fi singuri, singurei Și vom merge'n adâncimea tainiciei tot visând Nu vom duce grija altor, nu vom sta nici lângă ei... Iar de so'ntâmpla vre'odată când pe drumuri noi mergând N'om avea tot ce au regii, tot ce au măriții zei Să ne mulțumim iubito că putem trăi visând...

Și'n lumina purpurie, unde soarele răsare Părul ei bogat in aur se desface fir cu fir Când, alături de copilă un boboc se face floare Și când floarea răsărită; cel mai mândru trandafir Este rupt, purtat pe față, unde pus-a sărutare După ce in noaptea-acea le-au curs lacrimi șir cu șir...

CANARACHE.

Marele RESTAURANT „HRISICOS”

CONSTANȚA

BUCATARIE DE PRIMUL RANG. — SPECIALITATE IN PESCARI PROASPATE ȘI TRUFANDALȘ DE SEZON. — FELURITE MANCARI ORIENTALE. — SPECIALITĂȚI DE VINURI — de MASA INDIGENE, STREINE ȘI GRECEȘTI. — SERVICIUL PROMPT ȘI CONȘTINCIOS. — SE PRIMESC ABONAMENTE. — Administrator. D. SAMIOTIS

voind să meargă mai departe; atât de sublimă eră dragostea...

Și am pornit apoi cu pași mai luți spre căminul meu uitat și mai întunecos decât chiar noaptea aceasta clară și plină de lumină. M'am dus, însă la colțul străzii ce duce spre biserica cea veche și dărăpănată Două umbre nedespilite mergeau grăbind pe lângă zidul dărăpănat și acoperit cu mucigai.

De-așupra bisericii fluturii nopții zburau voioși la lumina lunii, iar printre crăpăturile largi ale zidului mici păsărele cu pene mai curate ca spuma mării, se încălzeau dormind in cuiburile lor.

O ușo grea se deschide și umbrele intrară înăuntru.

Intr'un colț, in fața unei icoane ruginite cele două umbre ingenunchiasă.

Stând sobru, înalt ca o statuie un preot cu barba albă, mai tânăr decât zidurile bisericii da binecuvântarea.

Bazele blonde ale lunii se amestecă cu cele roșii ale unei candelă și coloritul acesta sili-cios, abia se lăsă peste argintul sfintelor icoane furând luminile ochilor.

Barba pudrată cu argint a preotului, părul lung și negru al copilului, părul blond ca razele lunii ale copilăndrului voiau să farmoce lumina celei mai frumoase nopți.

Totul s'a sfârșit. Ușa cea greoaie se închise, umbrele purtate

acum cu lenevie se depărtau încet.

I-am pierdut din ochi. Mergând mai mult către deal printre toate casele goale, reci, întunecoase și puștii; printre zăbrelele unui geam mare, nu se vedeau decât mișcări de umbră pe pereți și o lumină roză, apă cum eră apa mării pe inserate.

Cântece vii eșiau din casă; se petreceă, eră fericire și nu eră decât numai pentru ei; pentru cele două umbre, pe cari nu le văzusem decât numai eu, eu a-cel pe care fericirea altora mă face rău, invidios și mai nefericit decât atunci când sunt lipsit de fericire.